

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2025. március 16.

XXIII. évfolyam 11. szám

Nagyböjt 2. vasárnap
„A te arcodat keresem, Uram”

Március 15. szombat
18:00 – Élő Kinga, Attila
+Antal és családtagok

Március 16. nagyböjt
2.vasárnap
08:00 – Élő Kitti és Dávid
10:00 –
18:00 – Szirmai család élő és
+tagjai

A szentmise olvasmányai:
Ter 15,5-12.17-18
Zsolt 26 Fil 3,17–4,1
Lk 9,28b-36

Március 17. hétfő
06:30 – +Teréz

Március 18. kedd
06:30 – +Antal

Március 19. szerda
Szent József
06:30 – Élő Mónika

Március 20. csütörtök
06:30 – +Magdolna
18:00 – 18:30: Szentségimádás a
templomban

Március 21. péntek
17:00-17:45 - gyóntatás
18:00 – +József és +családtagok

Március 22. szombat
18:00 – +Katalin és Gyula
Herein család élő és +tagjai

Március 23. nagyböjt
3.vasárnap
08:00 – +Benő és Erzsébet
10:00 – +József és Gábor
Német mise

18:00 – Franke család élő és
+tagjai

Keresztútjárás nagyböjtben

Minden nagyböjti pénteki szentmisét követően keresztúti ájtatosság van a templomban.

Kisgyermekes családok miséje

Kisgyermekes családok részére 2025. március 15-én (szombaton) 16.30-kor szentmise lesz a Plébániatemplomba. Mindenkit várunk szeretettel!

Széchenyi esték

Március 19. szerda 18 óra
Prohászka Gimnázium
Németh László terem

Zöld hóbot vagy túlélésünk záloga?

Miért kell megőriznünk a biológiai sokféleséget?

Vendégünk:

Kőrösi Levente

Az Agrárminisztérium
Biodiverzitás- és Génmegőrzési
Főosztályának vezetője

Örök életűek vagyunk, nem halhatatlanok

A Római Kúria lelkigyakorlatán március 12-én, szerdán Roberto Pasolini kapucinus szerzetes pap, a Pápai Ház szónoka folytatta elméleteit az örök életről, amelyet Isten már halálunk előtt, a jelenben nekünk

nekünk akar ajándékozni. Ferenc pápa a római Gemelli-klinikán videokapcsolaton keresztül követte a lelkigyakorlatot.

Pasolini atya szerda délelőtti elmélkedésében az örök élet reményéről beszélt, illetve a keresztség szentségének konkrét jelentéséről. Az üdvösség útja egyfajta lelki újjászületésként jelenik meg, amelyet János evangéliuma a Jézus és Nikodémus közötti párbeszédén keresztül ábrázol. Jézus kijelenti, hogy „fentről kell újjászületni” ahhoz, hogy meglássuk Isten országát. Ez az elképzelés furcsa Nikodémusnak, annál is inkább, mert mély és radikális változás kell hozzá. Nem egyszerű ez az átalakulás, és gyakran félelemmel tölt el minket, mert magunk mögött kell hagynunk bizonyosságainkat és a bejáratott sablonokat.

Üdvösségünk jele a keresztre feszített Krisztus

Jézus elmagyarazza, hogy az újjászületés a víz és a Lélek által történik. Nem egyfajta biológiai visszatérés a gyermekkorba, hanem olyan, mint egy új megnyílás a Lélek működése előtt.

Sokan tartanak a változástól, és igyekeznek múltbeli tapasztalataikba kapaszkodni, de az igazi újjászületés magában foglalja azt, hogy bízunk Istenben, és hagyjuk, hogy fölfedezésre

váró távlatok felé vezessen minket.

Ez a szakasz felidézi Izrael pusztába való kivonulását; a nép félt a haláltól, de úgy menekült meg, hogy tekintetét az Isten által küldött jelre fordította. Ma az üdvösség jele a keresztre feszített Krisztus.

Jézus gyökeres választásra hív

A keresztség ezt az új életet jelképezi: nem egy azonnali és látható változást, hanem egy átalakulási folyamat kezdetét. Mindazonáltal a történelem során a keresztség „hatékonyasága” gyengült, kulturális rítus lett sok esetben, nem pedig a hit tudatos választása. Ez válságot eredményezett az Egyházban, ahol a keresztyén élet sokak számára távolinak és elvontnak tűnik.

Jézus gyökeres változásra szólít minket: helyezzük a vele való kapcsolatunkat minden más kötelék elé – de nem mint az érzelmek megtagadását, hanem mint annak elismerését, hogy csak Istenben találjuk meg az igazi életet. Ehhez bátorságra van szükség, hogy elveszítsük saját életünket annak biológiai és pszichés értelmében, hogy aztán az örök dimenzióban újra megtaláljuk azt.

Szent Ferenc lemondott a bizonyosságról az igazi életért Jézus a Nikodémussal folytatott beszélgetésben végül a születés metaforáját hívja segítségül, hogy elmagyarázza:

a lelki újjászületés fájdalmas, de szükséges lépés. Minden ember arra kapott meghívást, hogy lépjen ki a „méhből, melyből származik”, hogy befogadja az örök élet teljességét.

Szent Ferenc példát mutat nekünk: ő minden bizonyosságát hátrahagyta azért, hogy teljesen új életet kezdjen Krisztusban. Végző olvasatban az igazi újjászületés nem illúzió, hanem egy elérhető valóság azoknak, akik hagyják magukat átalakítani a Lélek által, már most az öröklét ígéréseben élve – zárta szerda délelőtti

nagybőjti elmélkedését a Pápai Ház szónoka.

A mai kor nem vállalja a szembenézést a halállal

Korunk a halhatatlanság illúzióját keltette, amelyet a haladás és a jólét táplál, és amely arra készítet bennünket, hogy figyelmen kívül hagyjuk az emberi lét határait – mutatott rá Pasolini atya szerda délutáni elmélkedésének elején. – Időnként még az Egyház is küzd, hogy alkalmazkodjon ehhez, hogy hiteles tanúságot tegyen Isten országáról.

A halál figyelmen kívül hagyása abban nyilvánul meg, hogy képtelenek vagyunk nyugodt várakozásban élni, és hogy megszállottan hiperaktivitásra törekszünk, és a valóságnak arra a sok területére koncentrálnak, amely követeli a figyelmünket.

A haláltól való félelem megnehezíti a végleges döntésekkel való szembenézést, és arra ösztönöz, hogy eltekintsünk ezektől, azt az illúziót keltve, hogy a meghozott döntéseket mindig visszavonhatjuk.

A haldoklás csupán médialátványosság és orvosi probléma lett

A mai társadalom eltörölte azokat a rituálékat és szavakat, amelyek egykor segítettek bátran és értelmes módon szembesülni a halállal. Manapság a haldoklás gyakran médialátványossággá vagy az orvostudomány technikai problémájává silányul. Így eltávolodunk a halál fogalmától, ez pedig megakadályozza, hogy megértsük az élet és a keresztyén remény mélyebb értelmét.

Assisi Szent Ferenc, aki a halált a nővérenek nevezte, radikális alternatívát kínál: fogadjuk el az ember véges mivoltát egy olyan út részeként, amely az örökkévalóságba vezet.

Krisztus nem szüntette meg a halált, hanem keresztülhaladt rajta

A bűn, amit a szabadság téves használatként definiálunk, gyakran abból a kísérletből ered, hogy elmeneküljünk az élet bizonytalansága elől. Az egyetlen igazi ellenszer a bizonytalanság ellen azonban a valóságosan és mélyen megélt szeretet, amint arról Szent János tanúskodik: „Tudjuk, hogy átmentünk a halálból az életre, mert szeretjük testvéreinket” (1Jn 3,14). A végsőig menő szeretet azt jelenti, hogy elfogadjuk a korlátainkat, hogy azokat lehetőséggé változtassuk, hogy aztán fenntartás nélkül adhassuk oda magunkat.

Krisztus nem szüntette meg a halált, hanem keresztülhaladt rajta, hogy megmutassa nekünk: be lehet lakni, és át lehet alakítani. A megtestesülés nem csupán a bűnre adott válasz, hanem a szeretet radikális gesztusa, amellyel Isten a mi létezésünk része lett.

Márk evangéliuma kiemeli a kereszttel megváltó Isten paradoxonját, amely megmutatja nekünk, hogy bár örökéletűek vagyunk, de nem halhatatlanok.

A szeretetről életünk dalával mi is tanúságot tehetünk Szent Pál arra a veszélyre figyelmezteti a galatákat, hogy visszatérnek a félelemre és a törvényre alapozott hithez, ahelyett, hogy bíznának Isten ingyenes ajándékában. János evangélista arra buzdít minket, hogy megkülönböztessük a lelkeket, és a megtestesülésre ne egy eszmeként tekintsünk, hanem mint a valóság megélésének konkrét módjára.